

Kinek kell a politika?

...és a politikus?

A hatalmi arrogancia mára soha nem látott mértéket öltött. A média pedig - ami jelenleg az egyetlen kontroll szerepet betöltő intézmény lehetne - retteg. Mindenki óvatos, méricskél és próbál alkalmazkodni az aktuális rezsim elvárásaihoz. És ha netán mégis kipattan valami botrányszerű, ahogyan ez történt a híradós anyagból kiretusált volt főbíró esetében is, bűnbaknak a névtelen közkatonaikat jelölik meg, miközben az igazi felelősök a magasban ülve lapítanak.

Ilyen rövid idő alatt ennyi zűrös ügy még nem történt a hazai „demokrácia” történetében - ami nem jelenthet mást, mint a demokráciának hazudott népképviselőtel teljes csődjét.

Mindezt persze csak addig lehet csinálni, amíg vannak akik ezt szó nélkül eltűrik. És most vannak sajnos, elég szépszámmal...

Ami azért is érthetetlen, mert huszonkét éve (sőt, inkább 66, vagy talán már 222, netán 1011 éve?!) egyfolytában csak azt halljuk és olvassuk szinte mindenhol, hogy nem jó a rendszer. Ennek ellenére az ország egyik fele még mindig elmegy szavazni az életünk megkeserítőire, miközben a másik fele meg ezt elfogadva mélyen hallgat. Pedig néma gyerekeknek az anyja sem érti...

Szóval ha nem jó a rendszer és megvetjük a hatalomban lévő pártokat és politikusokat, akkor vajon minek erőlteti magára az ország népe őket? Pszichológus legyen a talpán, aki ezt meg tudná fejteni nekünk. Vajon miért van az folyamatosan, hogy a porig alázott és kifosztott társadalom továbbra is azokhoz ragaszkodik és újra csak azok kezébe helyezi a sorsát, akik eddig is a nyakuk köré hurkolták a kötelet?

A magyar emberek miért csak az életük megnyomorítóiban bíznak?

Talán nem volt elég a sok becsapott emberből, a munkahelyeket elvesztőkből vagy a munkahelyének megtartásáért remegő, de mégis kis fizetésből élő kihasználtakból, a kárpótlással becsapottakból és a földjeiket, ingatlanjaikat elvesztőkből, a piramis játékokkal vagy a banki csődökkel tönkretettekből, a hatalmas adókkal, járulékokkal, illetékekkel és eljárási költségekkel terheltekből, a mindenféle módon és címen megbírságotlaktól, a bedőlt és körbetartozó cégek kifizetetlen számláiból, a befektetési és más gazdasági csalásokból, az igazságszolgáltatás igazságtalanságaitól szenvedőkből, a politikát és a politikusokat megvetőkből, a bűnözőktől félőkből és a bűncselekményeket elszenvetőkből, a lakásuktól trükkökkel megfosztottakból, a hitelek elképesztő kamataival sújtottakból, az elárverezettekből és a végrehajtottakból, és az egyetlen megoldási lehetőséget a lottó ötöstől várókból?

Sajnos az emberek még most sem érzik, hogy a szemfényvesztés áldozatai lettek. Még mindig nem jöttek rá, hogy sorsuk és jövőjük nem a lottószelvényekre, hanem a szavazólapokra tett „x”-ek függvénye. Ahogyan az egyén, úgy az ország sorsa sem pénz kérdése! Hiszen hiába van valakinek pénze, egy kiszámíthatatlan világban, egy rosszul működtetett országban csak idő kérdése, hogy ezt elveszítse vagy elvegyék tőle - akár a törvények által, akár bűncselekmények révén.

És hiába van pénze egy országnak, ha rosszul bánnak vele a pártok és politikusaik, vagy ha felélik azt. Láthatjuk, a végeredmény ugyan az: bizonytalanság és káosz.

Pedig egy ország működése csakis egy dologtól függ. A LAKOSSÁGÁTÓL, a néptől. Hiszen a gazdaság csak a teljesítőképesség függvénye, azt pedig nem a tőzsde, a kamatok vagy más országok problémája határozza meg, hanem az emberek! Azok a cselekvőképes emberek, akik dolgoznak, akik dolgozni tudnak és akarnak. Ma viszont ez nem cél a politika számára, hiszen sokkal könnyebben manipulálható bárki, ha függőségben van - lásd segélyek, támogatások és egyéb alamizsnák. És ha a társadalom egy része az ilyen megélhetési lehetőségek kiaknázására rendezkedik be, abból nagy baj lesz, azaz nálunk már van is. De a politikusoknak ez a jó, hiszen - a médiának is köszönhetően - a józan ítélőképességüktől megfosztott tömegeket sokkal könnyebb birkaként terelgetni a nekik megfelelő irányba, mint az öntudattal bíró, pénzzel kevésbé befolyásolható, a tudásuk és szakmai képességeik miatt gazdaságilag független embereket.

És a cél érdekében - mivel ez az egyetlen túlélési esélyük - semmi, de főleg a pénz nem számít, hiszen nem a sajátjukat költik. Ezért se csodálkozzunk azon, hogy immár 22 éve minden párt tudni véli a megoldást, ígér sok szépet és jót, aztán a választást követő éjszaka után kezdődik az újabb 4 éves választási kampány, hogy a kassza kulcsát maguknál tarthassák...

Azt is észre kell venni, hogy a hatalom zárt. Ha 22 év után valaki még mindig azt gondolná, hogy a pártok között különbség van, az nagyon naiv. Ahogy 45 évig szocialista egypártrendszerünk volt, ugyanúgy a rendszerváltásnak nevezett hatalmi megegyezésben érdekeltek és érintettekén kívül sem engednek a parlamentbe kívülről „nem odailloket”, hiszen az végzetes lenne, és kiderülne a többpárti egypárt-rendszer szemfényvesztése. Ezt pedig nem élné túl a mai hazugságokra épülő demokrácia.

Egy valóságos ellenpólus esetén gyorsan ráébredne mindenki, hogy csak a csomagolásban van némi különbség a mai pártok között, miközben a kínálat egy tőről fakad a szélsőbaltól a szélsőjobbba, amivel azt a látszatot próbálják kelteni, hogy a társadalmi igények teljes felületét lefedik.

Pedig ez teljességgel valótlan, hiszen a legtöbb ember normális világnézettel bír, amibe nem férnek meg az elkülönült, kirekesztő, ellenségképet hirdető és kizárólagosságra törekvő ideológiák és nézetek, de az ilyesmit képviselő pártok sem. Nincs jobb vagy baloldali ember. Ez csak reklám és marketing kérdése annak érdekében, hogy egymás mesterséges meggyűlöltetésével jobban összerelhetők legyenek a különböző adottságú emberek.

A legnagyobb baj az, hogy egy idő után, a propaganda erejétől függően ezt sokan mégis komolyan gondolják, és végül mindig oda jutunk, hogy valamelyik szélsőség megszerzi az állítólagos többséget - a pártfanatizáltaknak köszönhetően. Pedig még a közvélemény kutatók adataiból is jól látszik, hogy a biztos pártválasztók soha nincsenek többségben, amiből az következik, hogy ebben a demokráciában a hirdetett elvekkel ellentétben mindig egy kisebbség akarátának van alárendelve a többség...

Vegyük már észre azt is, hogy Magyarország nem miattunk, a mi ötleteink és tetteink miatt megy tönkre, hanem mindig egy kisebbség választási felhatalmazásával visszaélő gátlástalan politikusok döntései miatt! Talán mi akartuk eladni a földet, a gyárakat és az üzemeket? Persze hogy nem, hiszen mindezekből szinte csak a felső vezetés és a holdudvarához tartozó 1% profitált és profitál a mai napig is, a 10 millió kárvallott magyar állampolgárral szemben, ami akárhogy is számoljuk, mégis csak a 99%!

Ha pedig tönkretették és kiárusították az országot, akkor legyen a helyrehozáshoz is pénzük! Fizessenek a felelősök, ahogy ez a normális világban, a hétköznapi életében van. Aki rosszul gazdálkodik, az iga meg a levét. Normális körülmények között az ilyenek eltűnnének a süllyesztőben, vagy jobb esetben még felelősségre is vonnák őket, de az semmiképpen sem fordulhatna elő, hogy pofátlanul a megmentő szerepében tündököljenek, és még a választásokon is elinduljanak újabb hazug ígérekkel...

Talán valami változás a kezdetét vette és nem véletlen, hogy ma már a kormányon kívüli pártok csak erőlködnek és egyre nevetségesebbek. Még pár év, és végleg eltűnnek, ami nem is baj, hiszen egyikre sincs szükség, ennyivel is kevesebb az élőködő.

A maradékkal pedig majd csak elboldogulunk valahogy...

Egyetért Ön azzal, hogy Magyarország államadósságának visszafizetéséért a hitelfelvelelekben érintett politikusok, és az állami vagyon kiárusításában résztvevő személyek legyenek korlátlanul és egyetemlegesen felelősek?